

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

A Diagnostic Test Construction in Thai Reading Comprehension for
Prathomsuksa 6 Students Under Sa Keao Primary Educational Service Area Office 1

ธีรา ชุณสนิท

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจ ในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจใน
การอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 341 คน จากโรงเรียน 17 โรง ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage
Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบเพื่อสำรวจชนิดเติมคำ จำนวน 8 ฉบับ 160 ข้อ และ
แบบทดสอบวินิจฉัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 8 ฉบับ 160 ข้อ ซึ่งสร้างจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ นำไปทดสอบ 3 ครั้ง
ใช้ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมของระยะเวลาในการทดสอบ ใช้ทดสอบ
ครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพคัดเลือกไว้และปรับปรุง ทดสอบครั้งที่ 3 ใช้ทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องทักษะความเข้าใจใน
การอ่านของนักเรียนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ มีความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดุลยพินิจจาก
ผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพสามารถวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจได้จริง และมีความเหมาะสมและความถูกต้องด้านภาษาและ
ความเหมาะสมของระยะเวลาในการทดสอบ
2. การทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย 8 ฉบับจำนวน 160 ข้อ พบว่ามีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .07 ถึง .91
มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ -.12 ถึง .84 นำไปปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 3
3. การทดสอบครั้งที่ 3 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ พบว่ามีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .21 ถึง .85
มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .20 ถึง .65 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .52 ถึง .82 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.30 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.16, 3.26, 4.33, 4.58, 4.27, 3.77, 2.95, 3.13 และคะแนนจุดตัดเท่ากับ 10.04
4. ผลการวิเคราะห์หาข้อบกพร่องของแบบทดสอบวินิจฉัย จากการสอบครั้งที่ 3 พบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องเรียงจากมาก
ไปหาน้อย คือ ทักษะความหมายของประโยค ทักษะความหมายของคำในเนื้อเรื่อง ทักษะ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ ทักษะการตีความ
และทักษะมโนภาพของข้อความ

คำสำคัญ : แบบทดสอบวินิจฉัย, การอ่านภาษาไทย, ความเข้าใจในการอ่าน

Abstract

The objectives of this research were as follows; 1) to create and develop the diagnostic test for Thai reading comprehension for students of Prathomsuksa year 6, 2) to test the quality of the diagnostic test itself, and 3) to study the results after utilizing the diagnostic test for Thai reading comprehension for students in schools under the supervision of Sa Keao Primary Educational Service Area Office 1.

The samples included 341 students of Prathomsuksa year 6 of the 2nd semester of 2013 from 17 schools under the supervision of Sa Keao Primary Educational Service Area Office 1 and were obtained through the application of a Multi-Stage Random Sampling method. There were 2 groups of tools used in this research which were 8 copies of the survey tests with 160 gap-filling types questions, and 8 copies of the diagnostic test with 160 four multiple-choice questions in which were created from the survey test. The tests were performed three times in which the first was carried out to study the suitability and validity of the language and duration to complete the tests, the second time was to analyze the quality, selection, and improvement and finally, the third was to perform the diagnostic test to determine for any errors occurred in students' reading comprehension. The statistical tools used to analyze the data included the percentage, the mean-average, the standard deviation. The results obtained from the research showed that;

1. The first test's results indicated that the 8 copies of the diagnostic test with 160 four multiple-choice questions had matched contents approved by the experts as they can be used to test the students' reading comprehension ability and had validity for language accuracy and suitability in time allowed for completing the test.

2. The second test was performed and found that the 8 copies of the diagnostic test with 160 four multiple-choice questions had the item difficulty ranged from 0.07 to 0.91 and had the value of discrimination power ranged from -0.12 to 0.84, and with some improvement afterwards the test was repeated for the third time.

3. The third test's results showed that the 8 copies of the diagnostic test with 160 four multiple-choice questions had the item difficulty ranged from 0.21 to 0.85, the value of discrimination power ranged from 0.20 to 0.65, the reliability valued from 0.52 to 0.82, the mean average value of 11.30 from the total value of 20, the standard deviation value ranged from 3.16, 3.26, 4.33, 4.58, 4.27, 3.77, 2.95, 3.13, and cut-off score was 10.04.

4. Results from analysis indicated some defects of the diagnostic test from the third test and found that students had some defects ranging from the highest to the lowest as follows; meaning of sentence skills, word meaning skills, critical reading skills, interpretation skills, and conceptualized reading skills.

Keywords : Diagnostic Test / Thai reading / reading comprehension

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง จึงได้กำหนดให้การอ่านเป็นสาระหนึ่งในทั้งหมด 5 สาระที่บรรจุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระการอ่านไว้ว่า อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำคำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรัก การอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1-4)

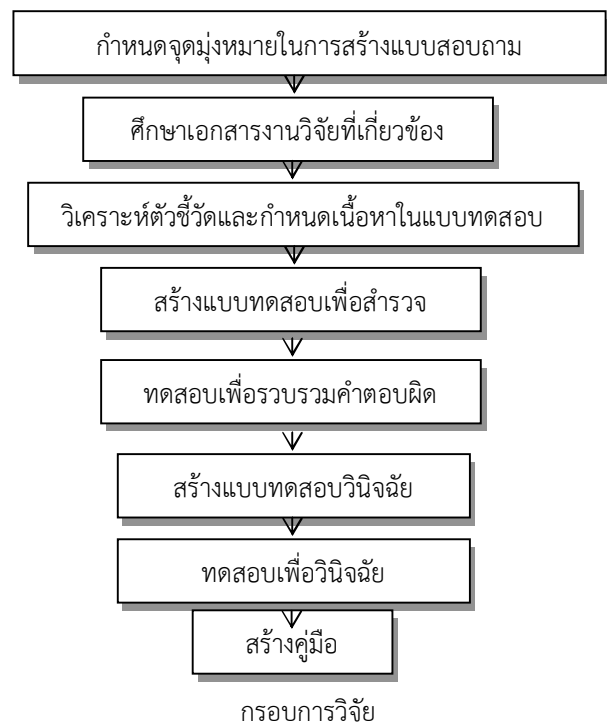
ถึงแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะเน้นความสำคัญของการอ่านไว้อย่างชัดเจนก็ตาม แต่จากการสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษา(โอสถ์ แสงไสย, 2554, หน้า 3) ซึ่งสอดคล้อง กับผลการสอบทางการ ศึกษาาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระภาษาไทยในแต่ละสาระการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.89 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1, 2556, หน้า 46)

และเมื่อมาพิจารณาผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2555 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสระแก้ว เขต 1 ซึ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ พบว่าผลการสอบกลุ่มสาระภาษาไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการสอบระดับประเทศ โดยคะแนนเฉลี่ยทุกมาตรฐานต่ำกว่าระดับประเทศ โดยเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.31 เท่านั้น จึงเป็นมาตรฐาน การเรียนรู้ที่ควรเร่งพัฒนาเป็นลำดับที่ 1 ในทั้งหมด 5 มาตรฐาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2556, หน้า 48)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นครูสอนภาษาไทยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญที่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำเป็นจะต้องพัฒนาทักษะการอ่านในการแสวงหาความรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบบอวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมาตรฐานขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดการจัดกลุ่มการอ่านที่ Harcourt Brace Jovanovich (1973) ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มทักษะการอ่านซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill Monitoring System in Reading เพื่อกำหนดลักษณะข้อสอบการอ่านครั้งนี้ และนำไปสู่การวินิจัยข้อบกพร่องในการอ่านของเด็กจากห้องเรียน และเป็นข้อมูลช่วยครูผู้สอนระบุปัญหาที่เกิดจากการอ่านของนักเรียน ซึ่งครูสามารถนำผลที่ได้ไปใช้แก้ไขพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่องและพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนต่อไป รวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้ดีขึ้นด้วย ซึ่งผลที่คาดหวังนั้นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามไปด้วยนั่นเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่มีคุณภาพ สำหรับใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลการใช้แบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ซึ่งมีจำนวน 147 โรงเรียน จำนวนนักเรียนรวม 3,091 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2556)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 529 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ใช้ในการทดสอบเพื่อสำรวจและรวบรวมคำตอบผิด ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 68 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ใช้ขนาดโรงเรียนในการแบ่ง โดยการเลือกตัวแทนจากโรงเรียน 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

กลุ่มที่ 2 ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 (ทดลองใช้) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

กลุ่มที่ 3 ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 (ทดลองใช้) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

กลุ่มที่ 4 ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง) กลุ่มตัวอย่างได้จากการเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (R.V.Krejcie and D.W.Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คนใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยมีลำดับขั้นในการสุ่มดังนี้ ขั้นที่ 1 สุ่มอำเภอ โดยใช้อำเภอเป็นหน่วยการสุ่ม ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวแทนอำเภอ 3 อำเภอ จาก 5 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอวังน้ำเย็น และอำเภอวังสมบูรณ์ ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ (Stratum) และโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ขั้นที่ 3 กำหนดจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดโรงเรียน โดยใช้วิธีเทียบสัดส่วนระหว่างสัดส่วนประชากรของแต่ละขนาดโรงเรียนกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.03 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 341 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบเพื่อสำรวจ ลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเติมคำตอบสั้น ๆ เพื่อสำรวจและรวบรวมคำตอบที่ผิดและจุดบกพร่องต่าง ๆ ในการคิดของนักเรียน แบ่งโดยแบ่งออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ รวม 160 ข้อ ดังนี้

- ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ
- ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน
- ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ
- ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี
- ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท
- ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ
- ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา
- ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

2. แบบทดสอบวินิจฉัย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ส่วนตัวลงได้รวบรวมจากคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิด แบ่งออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ รวม 160 ข้อ

แบบทดสอบทั้ง 2 ชนิดนี้สร้างคำถามตามแนวคิดที่ Harcourt Brace Jovanovich (1973) ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มทักษะการอ่านซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill Monitoring System in Reading สรุปออกเป็น 5 กลุ่มทักษะคือ

- กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง
- กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค
- กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ
- กลุ่มที่ 4 การตีความ
- กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์

วิธีดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล

ติดต่อขอความร่วมมือกับโรงเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 โรงเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 341 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2557 ทดสอบเพื่อสำรวจและดำเนินการทดสอบวินิจฉัย จำนวน 3 ครั้ง นำผลการสอบมาหาคุณภาพและปรับปรุงข้อสอบ เมื่อได้ข้อสอบที่มีคุณภาพแล้วจึงนำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลมาวินิจฉัยข้อบกพร่อง

สถิติและการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดด้วยโปรแกรม SPSS 16 for windows และ Microsoft Excel

2. วิเคราะห์ผลการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ตามวิธีของแองกอฟ โดยการหาคะแนนจุดตัด ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปและการอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ และแบบทดสอบวินิจฉัยโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามวิธีของ โรวินลลีและ แอมเบลตัน ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง .84-.94 และ .91-.99 ตามลำดับ

2. ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบ ทั้ง 8 ฉบับ ปรากฏผลดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าเฉลี่ย คะแนนจุดตัด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 8 ฉบับ จากการทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่	จำนวนข้อ	(P)	(B)	$\bar{X}$	คะแนนจุดตัด (C)	S.D.	(r_{xx})	SEM
1	20	.24 - .85	.22 - .50	11.41	10.34	3.16	.61	1.97
2	20	.23 - .80	.20 - .50	11.68	10.18	3.26	.62	2.01
3	20	.28 - .80	.23 - .51	11.13	10.40	4.33	.80	1.93
4	20	.29 - .76	.24 - .53	11.60	10.47	4.58	.82	1.94
5	20	.23 - .72	.22 - .65	10.42	10.22	4.27	.79	1.96
6	20	.21 - .71	.21 - .56	11.43	10.76	3.77	.73	1.96
7	20	.23 - .62	.26 - .62	11.66	8.98	2.95	.52	2.04
8	20	.22 - .61	.20 - .53	11.05	8.96	3.13	.60	1.98

แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ สรุปผลดังนี้

1. พบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ทั้ง 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ และค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวินิจฉัยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คืออยู่ระหว่าง .20 -.80 ทุกข้อ

2. ค่าความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .21 ถึง .85 และมีค่าความยากเฉลี่ย .37 ถึง .56 แบบทดสอบที่มีค่าความยากเฉลี่ยสูงสุดคือฉบับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย .56 และฉบับที่มีค่าความยากเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉบับที่ 8 มีค่าเฉลี่ย .37 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่

ระหว่าง .20 ถึง .65 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย .30 ถึง .42 แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยสูงสุดคือฉบับที่ 5 มีค่าเฉลี่ย .42 และแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉบับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย .30

3. แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดคือฉบับที่ 7 มีค่า 2.95 แบบทดสอบมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดคือฉบับที่ 4 มีค่า 4.58

4. ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .52 ถึง .82 แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือฉบับที่ 4 มีค่า .82 และแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ ฉบับที่ 7 มีค่า .52

5. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดอยู่ระหว่าง 1.93 ถึง 2.04 แบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมากที่สุดคือ ฉบับที่ 7 มีค่า 2.04 และแบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดน้อยที่สุดคือ ฉบับที่ 3 มีค่า 1.93

6. เกณฑ์คะแนนจุดตัดทั้ง 8 ฉบับ แต่ละฉบับมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ฉบับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 10.34 คะแนน ฉบับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 10.18 คะแนน ฉบับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 10.40 คะแนน ฉบับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 10.47 คะแนน ฉบับที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 10.22 คะแนน ฉบับที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 10.76 คะแนน ฉบับที่ 7 มีค่าเฉลี่ย 8.98 คะแนน ฉบับที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 8.96 คะแนน เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่าแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉบับที่ 2 มีค่า 11.68 หรือร้อยละ 58.40 และฉบับที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือฉบับที่ 5 มีค่า 10.42 หรือร้อยละ 52.10 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบของแต่ละฉบับ

ไปเทียบกับคะแนนจุดตัด จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบจะสูงกว่าคะแนนจุดตัดทั้ง 8 ฉบับ

7. การทดสอบแบบทดสอบวินิจัยเพื่อสำรวจข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่าน โดยวิเคราะห์ทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt Brace Jovanovich, 1973) ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือการตีความ คิดเป็นร้อยละ 41.90 ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ความหมายของประโยค คิดเป็นร้อยละ 53.40 ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 37.80 ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.90 ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.20 ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ การตีความ คิดเป็นร้อยละ 63.30 ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ การรู้ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 63.10 ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 72.40

8. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งแยกการอ่านตามกลุ่มทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt Brace Jovanovich, 1973) ทั้ง 8 ฉบับ ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะการตีความ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะความหมายของประโยค จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะการอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะความหมายของคำในเนื้อเรื่อง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะการอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 57.20 ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะการตีความ จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะการรู้ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 63.10 ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะการอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 72.40

อภิปรายผล

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบพบว่าแบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ทั้ง 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ และค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวินิจัย ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ แสดงว่าแบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด สอดคล้องกับลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยที่ อนันต์ ศรีโสภา (2524, หน้า 1) และ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2524, หน้า 72) ที่กล่าวว่า การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจัย จำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาจากผู้ที่มีความรู้ และความชำนาญในการสอนในวิชานั้นๆ นอกจากนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 87) ได้เสนอแนะว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจัยต้องสร้างจากรากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะ อาจแบ่งเป็นทักษะย่อย (Subtest) วัดตามทักษะย่อย ที่จะส่งผลให้เรียนได้สำเร็จ การกำหนดจุดมุ่งหมาย ศึกษาทฤษฎีวิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้รายปี/ภาค กำหนด สอดคล้องกับ โชติ เพชรชื่น (2546, หน้า 54) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจัยควรวิเคราะห์ความสามารถหรือทักษะที่เป็นองค์ประกอบย่อย ความสามารถที่เป็นจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา กำหนดจุดประสงค์ในการวัดลักษณะเฉพาะข้อสอบ สร้างคำถามที่วัดความสามารถหรือทักษะย่อยเหล่านั้นให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหา มีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ และสอดคล้องกับ สมนึก ภักทิษณี (2549, หน้า 67-71) พิชิตฤทธิ์จัญญ (2552, หน้า 135-139) อาร์แมนและกลอค (Ahmann and Glock, 1967, p.18) และสิงห์ (Singha. 1974, pp. 200-205) ที่สรุปว่า แบบทดสอบวินิจัยข้อบกพร่องเป็นแบบทดสอบที่เป็นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ จึงนับได้ว่าแบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้เป็นแบบทดสอบที่ดำเนินการสร้างที่มีคุณภาพ และสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีความยากตั้งแต่ .21- .85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ถือได้ว่าแบบทดสอบฉบับที่ 1, ฉบับที่ 2, ฉบับที่ 3, ฉบับที่ 4, ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความยากปานกลาง เหมาะสมสำหรับใช้ทำเป็นแบบทดสอบวินิจัย ส่วนฉบับที่ 7 และฉบับที่ 8 ค่าความยากต่ำ นั่นหมายถึง แบบทดสอบค่อนข้างยาก การที่ข้อสอบมีค่าความยากต่ำ อาจเป็นเพราะแบบทดสอบฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา และฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ โดยธรรมชาติเป็นฉบับที่มีเนื้อหาภายในตัวเอง เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ และเนื้อหาของบทโฆษณา และข่าวและ

เหตุการณ์สำคัญ จะมีคำศัพท์สำนวนใหม่ๆ ปะปนอยู่ เช่น คำศัพท์เฉพาะ คำศัพท์แสลง เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนอาจไม่เข้าใจ ในเนื้อหาและตีความผิดไปด้วย ทำให้ค่าความยากต่ำ ซึ่งตรงกับ กรอนลันด์ (Gronlund, 1990, p. 255-256 อ้างถึงใน ปราณี ทองคำ และ นพพร เจริญทอง, 2536, หน้า 29) ที่กล่าวว่า ความยากของ ข้อสอบอิงเกณฑ์ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่นำมาออกข้อสอบว่า เนื้อหา ตอนนั้นง่ายหรือยาก ถ้าหากเนื้อหาที่ออกข้อสอบนั้นง่ายข้อสอบก็จะง่ายตาม แต่ถ้าเนื้อหาที่มีความยากข้อสอบก็จะยากตามไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามค่าความยากรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยนี้ก็ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ ซึ่งแบบทดสอบมีค่าความยากใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่เคยมีผู้สร้างมา เช่น มาลา โชติเพิ่ม (2537, หน้า 149) มีค่าความยากข้อตั้งแต่ .23-.86 จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) มีค่าความยากข้อตั้งแต่ .20-.67 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ทั้ง 8 ฉบับ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 - 65 ถือได้ว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพปานกลางถึงดี และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อคือ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แบบทดสอบนี้จึงสามารถนำไปจำแนกนักเรียนกลุ่มรอบรู้และไม่รอบรู้ออกจากกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2539, หน้า 7) สุวิมล ว่องวณิช (2546, หน้า 256) และอีเบล (Ebel, 1965, p.449) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดประสงค์เพื่อ ค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนมากกว่าที่จะจำแนกความแตกต่างของนักเรียน ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่เคยมีผู้สร้างมา เช่น จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 - .50 กาญจนา ทนชัย (2548, หน้า 67-71) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21-.97 ดังนั้น ถือได้ว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกเหมาะที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยได้

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยรายฉบับ ทั้ง 8 ฉบับ โดยใช้สูตรลิวิงสตัน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .52 - .82 แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุดคือ ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุดคือฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จะเห็นว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีจำนวนมากข้อเพื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายไปจนถึงค่อนข้างยาก ข้อสอบจึงมีค่าความเชื่อมั่นแตกต่างกัน แต่เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์แล้วจะเห็นว่าอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ เหมาะสำหรับที่จะเป็นข้อสอบวินิจฉัยสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2539, หน้า 7) และ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 9-11) ที่กล่าวว่าข้อสอบที่ยาวมีจำนวนข้อมาก จะให้ค่าความเชื่อมั่นสูง แต่การเพิ่มข้อสอบจะต้องไม่มากจนผู้สอบเหนื่อยล้าและสอดคล้องกับ กาญจนา ลินทรตนิศิริกุล (2545, หน้า 16) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า ควรประกอบด้วยข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย และจำนวนมากข้อ จำต้องมีความยาวที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความ

เชื่อมั่น โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา ทนชัย (2548, หน้า 23) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89-.97 และ สารีย์ เจริญจิต (2546, หน้า 20) ได้ค่าความเชื่อมั่น .70-.94 อย่างไรก็ตามแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ แบ่งออกเป็น 8 ฉบับตามความแตกต่างของเนื้อหาแต่ละฉบับจึงมีความยากง่ายแตกต่างกันไปเพื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และเป็นข้อสอบที่มีค่าความยากที่ค่อนข้างง่ายไปจนถึงค่อนข้างยาก จึงมีผลให้ค่าความเชื่อมั่นที่แตกต่างกันไปด้วย แต่เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์แล้วจะเห็นว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ สามารถที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยได้

4. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวินิจฉัยพบว่า มีค่าตั้งแต่ 1.93-2.04 แบบทดสอบฉบับที่ 7 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมากที่สุด คือ 2.04 และแบบทดสอบฉบับที่ 3 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดน้อยที่สุด คือ 1.93 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยแล้วพบว่า แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุดจะมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานน้อยที่สุด ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงจะมีค่าความเชื่อมั่นต่ำ สรุปได้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีผลผกผันกับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด สอดคล้องกับ กรอนลันด์ (Gronlund, 1976, p. 119) ที่กล่าวว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบขึ้นอยู่กับค่าความแปรปรวน ของคะแนนจากการทดสอบนั้นๆ คือถ้าคะแนนสอบมีความแปรปรวนมาก จะทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำ แต่จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสูง

5. ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัด เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบของแต่ละฉบับทั้ง 8 ฉบับ ไปเทียบกับคะแนนจุดตัดจะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบจะสูงกว่าคะแนนจุดตัด ทั้ง 8 ฉบับ แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นแบบทดสอบที่ง่ายเป็นส่วนใหญ่ จึงเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียน

6. การวินิจฉัยข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้คะแนนเกณฑ์ตามวิธีการของแองกอฟ พบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือทักษะการตีความ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 เนื่องจากนักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ ไม่สามารถบอกเหตุผลของแต่ละสถานการณ์ได้ ไม่สามารถเปรียบเทียบเหตุการณ์กับสำนวนต่างๆ ได้ จึงทำให้การตีความไม่ถูกต้อง

ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือ ทักษะความหมายของประโยค จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถตีความสำนวน โวหาร สุภาษิต อาจเป็นผลเนื่องมาจากการไม่รู้ความหมายของคำด้วย จึงทำให้แปลความหมายของประโยคไม่ได้

ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ ทักษะการอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ จำนวน 129 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.80 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ สรุปข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตไม่ได้ บอกข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องไม่ได้

ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ ทักษะความหมายของคำในเนื้อเรื่อง จำนวน 119 คน คิดเป็น ร้อยละ 34.90 เนื่องจากนักเรียนแปลความหมายของคำในเรื่องผิด อาจเพราะไม่พิจารณาบริบทของประโยค ไม่รู้ความหมายของคำ ไกล่เคียงกัน

ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือทักษะการอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 57.20 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ สรุปข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตไม่ได้ บอกข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องไม่ได้ และด้วยภาษา สำนวนโวหารที่ใช้ในพระบรมราโชวาทค่อนข้างเป็นภาษาที่มีศัพท์ ทางการและเข้าใจยาก จึงทำให้นักเรียนบกพร่องในทักษะการอ่าน แบบวิพากษ์วิจารณ์

ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ทักษะ ที่บกพร่องมากที่สุดคือทักษะการตีความ จำนวน 216 คน คิดเป็น ร้อยละ 63.30 เนื่องจากนักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ ไม่สามารถบอกเหตุผลของแต่ละสถานการณ์ได้ ไม่สามารถเปรียบเทียบเหตุการณ์กับสำนวนต่างๆ ได้ จึงทำให้การตีความไม่ถูกต้อง

ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา ทักษะที่บกพร่องมากที่สุดคือทักษะการรู้ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 63.10 เนื่องจากนักเรียนแปลความหมายของคำใน เรื่องผิด

ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ กลุ่มที่ บกพร่องมากที่สุดคือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 72.40 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นได้ สรุปข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตไม่ได้ บอก ข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องไม่ได้

และเมื่อพิจารณาข้อบกพร่องเป็นรายทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt Brace Jovanovich, 1973) ของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ พบว่าทักษะการอ่านที่นักเรียนที่บกพร่องมากที่สุดคือ ความหมาย ของประโยค คิดเป็นร้อยละ 45.60 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนแปล ความหมายของคำไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้องหรืออาจแปลความหมาย ของคำศัพท์ในประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่พิจารณาบริบทของประโยค ไม่รู้ความหมายของสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทย หรือเข้าใจ ความหมายของคำในประโยคผิด ตีความประโยคในเรื่องที่อ่านผิด ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านความหมายของคำ ส่งผลต่อการเข้าใจความหมายของประโยค และจากการสัมภาษณ์ พุฒคุยกับครูผู้สอนภาษาไทยถึงปัญหาการอ่านที่ครูสังเกตนักเรียน

ที่สอน พบว่าปัญหา คือ นักเรียนไม่มีความหมายและความหมาย โดยนัยของคำ แปลความหมายของศัพท์ได้บางส่วน แปลความหมาย ได้ใกล้เคียง แต่ยังไม่ถูกต้อง แปลความหมายของสำนวนผิดในเรื่อง ที่อ่าน แต่จะให้ความหมายคำจากประสบการณ์เดิมของแต่ละคน ทำให้การแปลความของประโยคผิดไปด้วย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย นี้ที่พบว่าทักษะความหมายของประโยคมีความบกพร่องมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ กาญจสุวรรณ (2538, หน้า 93) ซึ่งได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทุกระดับต่ำ กว่าร้อยละ 50 เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความบกพร่อง ของความเข้าใจในการอ่านระดับข้อเท็จจริง พบว่า นักเรียนมีความ บกพร่องเกิดจากการแปลความหมายผิดมากที่สุด แสดงว่านักเรียน มีคะแนนความเข้าใจระดับข้อเท็จจริงต่ำ เนื่องมาจากนักเรียนมี ความบกพร่องในการแปลความหมายของประโยคที่ผิดเป็นประการ สำคัญ สามารถอธิบายได้ว่า การที่นักเรียนแปลความหมายของ ประโยคผิด อาจมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนไม่มีความหมายของ คำศัพท์ในประโยคนั้น เนื่องจากการรู้ความหมายของคำศัพท์ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน (David, 1960) (Schonell, 1965) (Stood, 1981) (สนิท ตั้งทวี, 2529) ซึ่ง บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Thinker, 1957. อ้างถึงใน เสาวนีย์ ศิริบุญหลง, 2535, หน้า 21-22) ได้ชี้ให้เห็นว่าการที่จะ มีความเข้าใจในการอ่านนั้น จะต้องเริ่มต้นที่การรู้ความหมายของ คำก่อน แล้วเข้าใจความหมายของคำแต่ละคำที่มาสัมพันธ์กันจน กระทั่งเข้าใจประโยค และสามารถเข้าใจประโยคต่างๆ ที่สัมพันธ์ กันจนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง และข้อ บกพร่องรองลงมาคือ ทักษะความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 43.60 ลักษณะข้อบกพร่องคือ แปลความหมาย ของคำในเรื่องผิด แปลความหมายตามประสบการณ์ อาจเพราะ ไม่พิจารณาบริบทของประโยค แปลความหมายของคำได้ใกล้เคียง แปลความหมายของคำได้บางส่วนยังไม่สมบูรณ์ ไม่เข้าใจคำสำคัญ คิดว่าประโยคสุดท้ายของเรื่องคือคำสำคัญ สอดคล้องกับ สารีย์ เจริญกิจ (2546, หน้า 19) ที่กล่าวว่า การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เหมาะสมและสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาผู้เขียน ผู้อ่านต้อง รู้จักเข้าใจความหมายของคำ และสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดไว้ จะเห็นว่าข้อบกพร่องในเรื่องความหมายของคำ จะส่งผลต่อทักษะ การอ่านจับใจความไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) พบว่าตอนที่ 2 เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ มีทั้งหมด 7 จุดประสงค์ ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญ ของเรื่องได้ และสุนันทา วามะเกตุ (2552, หน้า 67-71) พบว่า ฉบับที่ 2 จับประเด็นไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแต่ละทักษะต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำจึงควรนำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยเน้นสอนหรือสอนซ่อมเสริมในทักษะที่ยังบกพร่อง คือ ความบกพร่องจากทักษะความหมายประโยค มีสาเหตุสำคัญจากการไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ที่เป็นประการสำคัญ ดังนั้นการสอนของครู ควรเน้นการให้ความหมายของคำศัพท์อย่างกว้างขวาง และควรให้ความหมายของคำศัพท์จากบริบทมากกว่าที่จะให้ท่องจำความหมายจากพจนานุกรม ความบกพร่องที่เกิดจากการจับใจความสำคัญของเรื่องหรือมโนภาพของข้อความ มีสาเหตุสำคัญมาจากการที่ไม่ได้รับการฝึกฝนการอ่านที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมและทำให้นักเรียนไม่สนใจการอ่านหนังสือ ทั้งหนังสือแบบเรียนและหนังสือทั่วไปเท่าที่ควร ดังนั้นครูจึงควรพัฒนาวิธีการสอนอ่านอยู่เสมอ นอกจากการอ่านหนังสือแบบเรียนแล้วควรเลือกอ่านหนังสือนอกเวลาที่น่าสนใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติม หรือหนังสืออื่นๆ ให้หลากหลายเพื่อพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูผู้สอนเองก็จำเป็นต้องฝึกทักษะการ ตั้งคำถาม ควรตั้งคำถามที่ให้ฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกคิดสร้างสรรค์และวิจารณ์ เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล

1.2 การนำแบบทดสอบวินิจัยไปใช้ ต้องดำเนินการตามคู่มืออย่างเคร่งครัด เพื่อให้มีความเที่ยงตรงสูง ป้องกันความคลาดเคลื่อน และสามารถนำผลจากการทดสอบไปใช้ได้ตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพ

1.3 การดำเนินการสอบสามารถแบ่งเนื้อหาสอบได้ตามความเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องสอบ ทั้ง 8 ฉบับในครั้งเดียว และการดำเนินการสอบควรปฏิบัติตามคู่มืออย่างเคร่งครัด

1.4 การดำเนินการสอบแบบทดสอบวินิจัยไม่จำกัดเวลาในการทำแบบทดสอบ แต่ครูผู้ดำเนินการสอบควรกำกับ ดูแลให้นักเรียนทำแบบทดสอบจนครบทุกข้อ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวินิจัยได้

1.5 ควรแจ้งผลการทดสอบให้นักเรียนทราบโดยเร็ว เพื่อนักเรียนจะได้รู้ข้อบกพร่อง และจะได้ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง

1.6 เมื่อทราบผลจากการทดสอบแล้ว ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนตามสาเหตุความบกพร่องนั้นๆ และควรแสวงหาหรือเลือกวิธีสอนใหม่ เพื่อปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน ให้มีความเหมาะสม

1.7 ควรมีการปรับปรุงคะแนนเกณฑ์ในการวินิจัยเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพแตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจัยวิชาภาษาไทยในสาระอื่นๆ เช่น สาระการเขียน สาระการฟัง ดู ฟุด และสาระหลักการใช้ภาษาไทย หรือในระดับชั้นอื่นๆ ให้มีหลากหลายวิชาและหลากหลายทักษะเป็นต้น

2.2 ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจัยใน การเรียนวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสอนซ่อมเสริม

2.3 ข้อจำกัดสำคัญของการให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวินิจัย คือต้องใช้เวลาในการบริหารจัดการ และการตีความข้อมูล ครูผู้สอนควรหาแนวทาง ในการนำแบบทดสอบวินิจัยไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทราบผลได้ทันทีที่ทำการทดสอบด้วยการเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการ ให้สอดคล้องกับวิธีการและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ

2.4 ควรมีการขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้น เช่น ระดับจังหวัด ระดับภาค หรือระดับประเทศ เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถสรุปได้กว้างขวางขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา ลินทรัตนศิริกุล. 2545. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในเอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมิน หน่วยที่ 5 245-253 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- กาญจนา ทนไชย. 2548. การสร้างแบบทดสอบวินิจัยการเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- จริญญา กะหละหมัด. 2549. การพัฒนาแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2546. การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น,
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. 2552. หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เอ็นเอส ออฟ เคอร์มิส.
- มนตรี จรรย์านวัณณ์. 2538. การสร้างแบบทดสอบวินิจัยทางคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- มาลา โชติเพิ่ม. 2537. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม. 2551. การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและ การเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เรืองยศ เรืองแหล่. 2540. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิชาการ, กรม. 2539. แนวทางการสร้างแบบสอบวินิจฉัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศรีศักดิ์ ยุทธไกร. 2535. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2552. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทยจำกัด.
- สมนึก ภัททิยธนี. 2549. การวัดผลการศึกษา. ภาพสันธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สารีย์ เจริญจิต. 2546. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนันทา วามะเกตุ. 2552. การสร้างแบบสอบวินิจฉัยความบกพร่องในการอ่านจับใจความ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสาวนีย์ ศิริบุญหลง. 2535. ผลของตำแหน่งของคำถามประกอบ การอ่านที่มีต่อความเข้าใจในเรื่องของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. 2556. รายงานผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) การประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับเขตพื้นที่ (LAS) ปีการศึกษา 2555.
- โอเล็ด แสงไสย. 2554. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Ahman, Stanley J. and Glock, Mavin D. 1967. Evaluating Pupil Growth Principle of Tests and Measurement. 3rd ed. Boston : Allyn and Bacon, Inc.
- Brown, Frederick G. 1970. Principle Educational and Psychological Testing. Hindale : The Dryden Press.
- Gronlund, Norman E. 1976. Measurement and Evaluation in Teaching. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Harcourt Brace Jovanovich, Inc. 1973. The Delvelopment and Managment of a Pilot Project for Reading Assessment System. Symposium paper presents at the Annual Meeting of the American Educational Research Association, (April 1982) : 56 p.
- Singha, H.S. 1974. Modern Educational Testing. New Delhi : Sterling Pub.